

A - Z = 8128

Kwestionariusz.

1. Dane osobiste (imię i nazwisko, ~~stopień~~,
wiek, zawód i stan cywilny).

Materak Krystyna - Młoda Ochotniczka -
- 22/IV - 1943r. - uczenica - panna.

2. Data i okoliczności aresztowania.

10/II - 1940r. wywieziona jako rodzina
osadnika wojskowego.

3. Nazwa obozu (więzienia - miejsca
przymuszonych robót).

Archangielska oblasie, Krasnoborski rejon,
posiłek Dziabnyo. Po amnestii przyjechaliśmy
do Jamhinskiej oblasii, rejon Pokient,

Kotchor Pachtakar. Praca w posiłku przy
splawie drewna i w lesie. W kotchorie przy
zbieraniu waty i kopaniu kamatu.

4. Opis obozu, więzienia i t.p. (teren, budynki,
warunki mieszkaniowe, higiena).

Posiłek leżał nad brzegiem rzeki Dzininy,

8123
po której splamiano² drewno. Była przystanek
elektryczna i tartak. Teren był bagnisty,
budynki drewniane: z belek i z desek, w
seccelinach gnieździło się mnóstwo pasomyśli.

W jednym mieszkaniu mieszkało po pięć i
więcej rodzin. Wskotchorie lepiarki z gliny.

5. Skład jeńców, więźniów, zesłańców (narodowość,
kategoria przestępstw, poziom umysłowy i
moralny, wzajemne stosunki).

Rodziny osadników wojskowych, osadników
cywilnych i rodziny polskich ukraińców.

Wskotchorie trochę osadników i żydów.

6. Życie w obozie i w mieście (przebieg przeciętnego
dnia, warunki pracy, normy, wynagrodzenie,
wyżywienie, ubranie, życie koleżeńskie i kulturalne).

O ruskiej albo siódmej godzinie wychodzono się do
pracy, wracano się o siódmej albo osmej
wieczorem. Ładko był odpoczynek w niedziele.

W zimie trzeba pracować po pas w śniegu.

Normy były nie możliwe do wypełnienia.

3
Wyjeżdżenie było marnie, większe rodziny umierały
z głodu, bo ta nędzna zapłata za taką ciężką
pracę, nie wyptała tyle ile się należało.⁸¹²³

Wykrocze rzucała się za sprzedawane rzeczy.

Ubrania nie można było kupić, przez cały czas
pracowało się w noim. Ludności tamtejsza
odnosiła się do nas ordynarnie. W kolechozie:
warunki były straszne, głodowali, pracowali
ciężko przy walcu i kopaniu kanałów. Przeżyliśmy
sprzedając ostatnie rzeczy.

7. Honorowi władze N. K. W. D. do Polaków (spośród
badania, tortury, kary, propagandy komunistycznej
informacje o Polsce).

N. K. W. D. do Polaków odnosili się brutalnie,
tak do kobiet - jak do mężczyzn. Zabraniali
mówić się i mówić o Polsce. Na zebraniach
powoływali do myśli komunistycznych organizacji,
starali się aby Polacy zapomnieli o Polsce, incydyc
wznie obelgi na kraj i naród, że Polska przypada
na wrogi i nie warto o niej myśleć.

8. Pomoc lekarska, szpital, śmiertelność (wymiarów
miejsc zmarłych) 8133

Był jedynym lekarzem, lekarstw wcale mi było,
zwolnienie od pracy moim było dostać najpóźniej drugą
godzinę. Było w powiatku Sygic ludzi - to dawać im
umierać - najpóźniej dzieci i starców.

9. Czy i jaka była łączność z krajem, z rodziną.

Wiadomości z kraju dochodziły dopiero.

10. Kiedy została zwolniona i w jaki sposób
dotarła się do armii.

Zwolniona zostałam po amnestii i po dwóch
miesięcznej podróży przejechałam z rodziną
do Jaszkuntki obłaci, do Kalkorn, skąd po
czterech miesiącach podróży dotarłam się do
szkoły junaczek w Włocławku 10/IV-1942r.

Jut i listy zmarłych